Ч. 77. Середа 20 (7) цьвітня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостьвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З буджетової комісиї. — До ситуациї. — Вісти в Росиї. — Положенє в Грециї.

Буджетова комісия відбула вчера під проводом пос. Кіяріого засіданє в присутности п. президента мінїстрів бар. Бінерта, мінїстра скарбу дра Білиньского і мінїстра оборони краєвої ґен. Ґерґіого. Ведено дальшу дискусию над правительственним предложенєм в справі 182-мілїонової позички.

Перший промовляв презес Кола польского др. Ґломбиньский. Бесідник заявив іменем польского Кола, що єго сторонництво постановило голосувати за державним предложенєм о позичці, однако домагає ся, аби правительство зі взгляду на добро населеня не робило ніяких зчеркнень в ухваленій вже буджетовій провізориї. Вкінци ставить слідуючу резолюцию: Взиває ся правительство, аби до часу конституцийного полагодженя буджету залишило зчеркуванє поодиноких позиций буджету і аби до того часу придержувало ся в фінансовій господарці буджетової провізориї на рік 1910. — Вкінци бесідник замітив, що резолюция Кола польского єсть річева і нема в ній ніяких личних натяків. Бесідник в часі тяжких борб з причини касових бонів і босаньского банку аґрарного доказав, що єго чувства і поважаня для мінїстра скарбу як свого професора і товариша в нічім не змінили ся.

Промовляли відтак пп. Елленбоґен, Сильвестер, Хоц, Колішер і всі заявили ся против зчеркуваня позиций в буджеті, а остаточно п. Штайнвендер по довшій промові поставив такі дві резолюциї: 1) фінансова комісия палати одержить порученє, аби з можливим поспіхом представила внесенє, котрим запотребоване державп було би покрите по части тревало, а по части провізорично. 2) Мінїстрови скарбу висказує ся подяку і признанє за успішне переведенє послідної емісиї ренти.

По промовах ще пп. мінїстра Білиньского і послів Романчука, Діяманда і Окуневского дискусию замкнено і приступлено до голосованя, в котрім обі резолюциї п. Штайнвендера принято 25 голосами против 11 і вибрано того посла на референта для повної палати.

Вчера переговорювало правительство дальше з провідниками сторонництв, становлячих більшість в палаті. На конференциї більшість заявила ся за підвисшенєм позички. П. мінїстер скарбу заявив, що мусить жадати підвисшеня позички о 38 мілїонів, т. є. до квоти 220 мілїонів, аби міг відкликати зчеркненя в буджеті.

Члени парляментарної комісиї сторонництва християньско-суспільного удали ся вчера до бар. Бінерта, аби з ним відбути конференцию о політичній ситуациї. Як Korresp. Austria доносить, християньско-суспільне сторонництво буде голосувати за позичкою.

На виявлені бажаня в справі уможливленя успішної праці в палаті, санациї краєвих фінансів, постійної реформи реґуляміну палати, полагодженя людових конечностий, як справи дорожні, суспільного обезпеченя і т. ин., бар. Бінерт обіцяв доложити всіх сил, аби ті бажаня вдоволити.

В Петербурзі перебуває тепер турецкий муж державний Гільмі паша. Як він заявив, цїлию єго подорожи до Петербурга єсть розпізнанє відносин, чи не далось би заключити росийско-турецкого порозуміня. На пирі виданім редакциею часописи „Новое Время" заявив Гільмі паша, що всі почести, які єго стрічають в Петербурзі, відносить він до Туреччини і єї нового правительства. — Брат росийского

---

3)

Новітні доми.

З анґлійского — Фредеріка М.

(Дальше).

— Алеж, пане Смайсерс, надію ся, що ви велите стелю направити.

— Дуже вам вдячний, пане, за першеньство, яке менї даєте — направлю єї дешевше, як хто небудь инший — відповів пан Смайсерс кланяючись. — Сейчас пришлю моїх робітників, они тут побіч працюють.

Цілих слідуючих чотирнацять днів мусіли ми їсти в задній комнаті, а відтак прийшов рахунок пана Смайсерса, котрий більше виносив як баль і вечеря разом.

Скоро лиш всьо було знов в порядку, рішив ся я завісити на стінах мої образи, бо я привик був до їх виду і менї їх не доставало. Я велів прикликати столяря і дав єму відповідні порученя.

— Тут, прошу пана, як раз середина — сказав робітник стоячи на високій драбині — але не можу найти тут дерева — говорив дальше, пукаючи молотком в стіну.

— Не можете найти дерева?

— Нї, пане — відповів столяр, пробуючи як міг найдальше молотком на право і на ліво. — Тут нема нічого, в що можна би вбити цьвях. В тих всіх нових домах нема взагалі ніколи дерева.

— До чорта з тими вашими новими домами! — скрикнув я розлючений.

— То справді немила річ — відозвала ся жінка.

— Менї здаєть ся, що ті нові доми не будовані так само для образів як і для балів — відповів я зітхаючи. — Але що тепер робити?

— Менї здаєть ся, що найліпше було би замовити мосяжні жерди від одного кінця комнати до другого; їх можна би якось прикріпити — радив столяр. — Але дерева тут нема, то певна річ.

— А з чогож властиво той дім збудований? — спитав я.

— З лат, піску і вапна — відповів столяр на ново опукуючи стіну.

За дорогі гроші набув я мосяжні дручки і остаточно позавішував образи.

Дальшою язвою був лишень неможливий сопух, що виходив з рур зливів. Треба було прикликати муляря. Як вскорі показало ся, були всі канали позаткані, бо були за вузкі і треба було розкопувати землю в цілім партері. То потягнуло за собою новий видаток сорок фунтів штерлінґів.

Остаточно мали ми спокій може два місяці. Я вже почав вірити, що будемо на дальше вигідно жити, коли одного дня підслухав я розмову між жінкою і дочками, в хвили, коли переходив попри їх комнату. Мушу отверто признати ся, що та розмова справила менї деяке вдоволенє.

— То дійстно неприємно, мамо — але справді не знати, де дівати річи — в цілім домі нема ні одної шафи в стіні — а навіть ніякої комірчини.

— Так, то правда; дивує мене лиш то, що ми того не запримітили, оглядаючи дім. Які вигідні шафи і кілько їх мали ми в Промптон!

— Ах — аби ми їх тут мали! Чи не можна би дати зробити кілька?

— Я не хотіла би о то просити тата, моя люба; він вже мав тілько видатків задля тої стелі і каналів.

— То вже ліпше не говоріть, мамо, о тім; тато справді дуже добрий.

Прийшли відтак осінні вихри і ми мали кілька правдивих орканів получених з сильними зливами. Вітер повиривав цегли з причілка і они з громовим лоскотом котили ся в ночи по криші, а вітер скажено вив довкола самотного дому. На слідуючий день почув я нарікання і проклони служби; ліжко одного змочив цілковито перетікаючий крізь кришу дощ — другий мусів підставити цебрик, аби ловити стікаючу крізь щілини дощівку, а всі говорили, що ціла криша дірава як решето. Я велів знов покликати пана Смайсерса і пожалував ся перед ним.

— Сим разом, пане Смайсерс — сказав я держачи контракт найму в руці — чей признаєте, що направка криші належить до господаря.

— Очивидно, без сумніву — відповів пан Смайсерс — я сейчас пришлю робітника, аби оглянув, що єсть; хоч при таких бурях нічого дивного, коли яка цегла рушить ся. Кня-

президента мінїстрів, редактор „Нового Времени“ Столипин, виголосив бесїду, в котрій сказав, що наміром российского правительства було би заключене порозуміня российско-турецкого.

В Петербурзї, як доносить віденьска часопись Morgen, викрито великий войсково-революцийний заговор. Мали арештувати 12 високих офіцирів і урядників, з котрих многі належали до безпосередного окруженя царя. Забрано богато документів. Цїлу справу держать однак в великій тайнї. —

Парляментарна сесия в Атенах покінчена, а войсковий союз розвязав ся; до виборів ще далеко і тому правительство має час ввести в житє цїлий ряд законів, ухвалених під впливом лїґи. Ніякий грецкий парлямент не ухвалив ще тілько законів, що той і то мимо своєї волї.

Одною з найбільше добродїйних новостий єсть закон о недїльнім відпочинку. Майже в трое тілько людий учащає тепер до церкви, що передтим. Помалу входять в житє також недїльні прогульки, що дуже богато значить у Греків, призвичаєних до вигідного житя. Дальшою задачею правительства єсть прочищене урядничого стану (особливо в митових урядах), а також викинене з армії неспосібних офіцирів і перестрій унїверситету.

Послїдна справа не буде легка, бо і студенти забирають голос, а невдоволені они притім з мінїстра просьвіти, який війшов в конфлїкт з теольоґічним видїлом. Невдоволене серед студентів позістало а зростає ще через стараня мінїстра, щоби замість мови Плятона і Ксенофонта плекати народну мову.

Новинки.

Львів, дня 19 цьвітня 1910.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував команданта 45 пп. в Перемишли, полковника Рудольфа Кралїчка командантом 65 бриґади піхоти і надав єму кавалерский хрест ордера Леопольда, а командантом 45 п. п. в Перемишли іменував Леонарда Петелєнца. — П. Мінїстер справедливости іменував урядника виконуючого II кл. Віктора Служика у Львові урядником виконавчим I кл. з полишенєм єго в єго місци службовім.

— **П. Віцепрезидент** крайв. Ради шкільної др. Дембовский виїхав на кілька тижднів на урльоп.

— **Письменні іспити** під надзором (клявзурові) кандидатів званя учительского в ґімназиях і школах реальних та кандидаток тогож званя в лїцеях женьских відбудуть ся у Львові в днях 13 і 14 мая с. р. а відтак дня 19 мая настануть устні іспити. Кандидати і кандидатки, котрі наміряють приступити до того іспиту в тім реченци, повинні повідомити о тім дирекцию комісиї устно або письменно найпізнїйше до 6 мая с. р. і подати доклядно обсяг предметів свого іспиту.

— **Самоубийства.** В суботу вечером відобрала собі в Станиславові житє через повішене прив. учителька Горовіц, замешкала при ул. Собіского ч. 72. Причиною самоубийства був розстрій нервовий. — Вчера по полудни около 5 год. стрілила до себе в огородї міскім в самоубийчім намірі якась 20-лїтна Анна С. і зранила ся в груди. Повідомлено о тім інспекцию полїциї і на місци пригоди явив ся комісар полїциї. З листу найденого при ній показало ся, що она з нещасливої любови постановила собі житє відобрати. Зранену, котрій грозить небезпечність відставлено до шпиталю. — В домі при ул. Дверницкого хотїла позбавити ся житя Мария Хршановска, жінка дорожкаря. Напаливши опогди в ночи в печи вуглем, заткала піч і загоріла так, що вже стратила була притомність. Надійшли однак домівники і завізвали поготівлю ратункову, котра єї відратувала.

— **Огні.** В Дрогобичи на передмістю „Горішна брама“ вибух в недїлю грізний огонь і знищив 18 будинків. В огни згинуло 2 дїтий, а четверо втекло і доси не можна їх було відшукати. В будинках господарских згоріли 2 корови і кінь. — В пятницю дня 15 с. м. в ночи вибух огонь в селї Більче і згоріли 2 хати і 2 стодоли. — В однїй з хат згоріла 10-лїтна дївчина, школярка. Лиш завдяки тому, що не було вітру, удало ся огонь спинити і не допустити дальше. В акциї ратунковій визначив ся особливо управ. школи п. М. Швед, котрий з нараженєм власного житя ратував других. — В четвер минулого тиждня в само полудне займила ся в Лївчи чесанівского повіта від саджі горальня, власність пос. Ямпольского і в коротким часї згоріла до тла. Шкода виносить около 50.000 К і була обезпечена. В день пізнїйше в селї Люблинци згоріли близько церкви 2 загороди селяньскі з кількома будинками господарскими.

— **Також огонь.** Минулої недїлї вибух огонь в костелї оо. Бернардинів у Львові підчас великої служби Божої. На голові якоїсь панї займив ся єї великий соломяний капелюх від сьвічки другої панї, котра ходила по костелї збирати гроші. На щасте огонь пригашено борзо і він крім того, що знищив капелюх, не наробив більшої шкоди.

— **Мантїй.** Від довшого часу волочить ся у Львові по домах, якийсь старший вже, порядно одягнений мужчина, середного росту, котрий представляє ся під іменем Скульского і каже, що він до спілки з якимсь інжинером Яворским, котрого бюро містить ся в пасажу Гавсмана 12, отвирає склад нового топлива свого винаходу. Він вмавляє в людий, що три кусники того топлива вистануть на зварене обіду та збирає задатки на доставу того топлива. Дїставши гроші, вже більше не показує ся. В той спосіб виманив він гроші вже від множества людий.

— **Небесні сили противні людским змаганям.** Коли свого часу в Стириї відбувало ся пробне стрілянє до хмар, щоби в той спосіб розганяти градові тучі, стало ся одного разу так, що коли підчас надходячої тучі уставлені на пробнім місци люди вистрілили до хмар, вдарив пебавком по тім грім в бочівку пороху і розсадив не лиш пушку з котрої до хмар стріляно але й хатину коло неї та убив двох людий, що до хмар стріляли. Щось подібного стало ся тепер в Райхенсаксен в провінциї Гессен-Нассав в Німеччинї. Небесним силам нїби зачинає вже неподобати ся, що люди набрали вже занадто сьмілости та зачинають вже навіть попід небеса лїтати. Они нїби мстять ся за то. Опогди в Біттерфельд в пруській Саксониї вечером по 6 годинї пустились 4 воздухоплавцї бальоном „Дельч“ у воздух серед як найдогіднїйших обставин. Пізнїйше насніла з Ешвеґе вість, що коло Райхенсаксен знайдено ослону того бальона. Грім підчас бурї яка звіяла ся вдарив в бальон і убив в нїм воздухоплавців. Двох з них знайдено в ґондолї пораженних громом а два випали з ґондолї підчас того коли бальон спадав на землю.

— **Побите на смерть.** Вчера около 8 години вечером дорожкар І. Музика привіз до Тов-а поготівлї ратункової свою жінку Анну, так ослаблену, що ледви могла сказати, що єї так тяжко побив муляр Павелкевич. Лїкар поготівлї стверджав тяжке проваленє голови, а подавши їй першу поміч казав єї відставити до шпиталю, де лїкарі приступили зараз до операциї. Стан побитої єсть безнадійний. Жандармериї поручено арештувати муляря Павелкевича, котрий мешкав мабуть на Замарстинові.

— **В Тернополи** відбули ся дня 4 с. м. загальні збори товариства „Народний Дім“, стоваришеня зарегістрованого з обмеженою порукою. В 1909 р. мало оно 820 членів, котрі зложили 12.020 К удїлів. Позичок удїлено на скрипти 34.394 К, на векслї 40.943 К. Щадничі вкладки виносили 43.642 К, фонд резервовий 4.736 К, а чистий зиск 1.031 К. За сей рік збільшило ся число членів о 193. Найвисші позички, які можна в тім товаристві затягнути, виносить 500 К, а процент 8 , без ніяких инших додатків. „Нар. Дім“ займав ся також спроваджуванєм камінного вугля цїлими ваґонами. Спроваджено загалом 22 великих і 2 малих ваґонів. З тих 24 ваґонів доставлено в околицю Тернополя 1 до Озірни, 1 до Струсова, 1 до Ходачкова малого і 2 до Глубічка великого. На тих 24 ваґонах мало товариство чистого зарібку лише 364 К, значить по 15 К на одним ваґонї. З сего видко, що тов-о спроваджувало вугель не для зиску, а щоби помочи убогому населеню. Звідси походить симпатия і довіре в Тернопільщинї до сего товариства.

— ***Жертва пачкарства.*** Селяни Захар Дзіковский і Онуфрий Яхимовский з Добровід збараского повіта вибрали ся були дня 5 с. м. до российского міста Колодна, недалеко від границї, щоби там закупити тютюну і єго перепачкувати на австрийский бік. Вертаючи з тютюном, були вже оба недалеко границї між Нетребою а Новиками, де мали переходити через поточок, як нечайно появив ся российский салдат. Яхимовский, який вже обізнаний був з таким положенєм, задержав ся, а Дзіковский хотів перебічи границю, сподїючи ся, що до него вже за границю жовнїр стріляти не буде. Але салдат стрілив до него шість разів, і дві кулї досягли нещастного пачкаря та по-

---

гинї і ґрафинї дуже легкі і вітер без труду підносить їх.

— Княгинї і ґрафинї дуже легкі! — скрикнула зачудована жінка. — Що хочете тим сказати?

— То технїчна назва, прошу панї, якої ми уживаємо на означенє цегли на криші — відповів господар. — Ми на мур грубий на півтора цегли не можемо класти тяжкої криші, бо мури не видержали би.

— Мур на півтора цегли грубий! — крикнув я наляканий — але якже він держить ся при такій висотї?

— Такий мур, пане, правда не конче безпечний, колиб дім стояв сам; але — додав — в цїлім рядї один дім підпирає другий.

— Богу дякувати — погадав я — що я винаймив дім всего на три роки, а на щасте вже шість місяців минуло.

Аж до того часу неприємности, які нас стрічали, були, так сказатиб, самі внутрішні, тепер прийшли внішні язви, які несе з собою на новітний спосіб вибудований дім.

— Дім під ч. 1. винайменийи, тату, люди зносять вже їх річи — сказала до мене одного дня найстарша дочка. — Надію ся, що дістанемо приємних сусїдів. А Вільгельм оповідав Мариї, що пан Смайсерс, стрітивши єго на улици, говорив, що тепер буде як найскорше кінчити дім під 3 числом.

Та поголоска потвердила ся, як сьвідчили удари молотів і лоскіт ріжних будівельних материялів в часї перших трех чи чотирох тижднів. Ми могли лиш в перших годинах ночи спати, а навіть за дня не спосіб було утечи перед стукотом, який походив, здавало ся, не з сусїдного дому, а таки з нашого. Зачинав ся той стукіт і лоскіт о годинї шестій рано і тревав без перерви аж до семої вечером. Мене вскорі майже на смерть то умучило, а ще на моє нещасте цїлий час падали сильні дощі, так що я не міг виходити, так аби хоч на короткий час бути свобідним від того гамору. Я уважав вже лиш на свої образи, котрі від безнастанних ударів молотами о стїни хитали ся сюди і туди. Вкінци покладано помости в сусїднім домі, стїни обито і вигладжено і ми мали цїлий тиждень так дуже бажаного нами спокою.

В тім часї докінчено устроєнє дому під ч. 1. і нові льокатори спровадили ся. Був то старий хорий на гостець пан з жінкою, о котрій оповідали, що давнїйше мала бути кухаркою. Надії моїх дочок, що будуть мати миле сусїдство, не сповнили ся. Ще не минув тиждень, від коли спровадили ся, а вже настали між нами суперечки. Ліжко старого папа стояло зараз по другім боцї стїни, так що ми в ночи могли добре чути єго зітханя, проклони і крик, що гостець єго мучив. Моя жінка і дочки говорили, що того крику аж страшно слухати і тому не могли по ночах спати.

Осьмого дня одержали ми білет такого змісту: „Панї Вортлебек кланяє ся панови і панї — і просить молоді панни, аби не грали на фортепянї, бо пан Вортлебек лежить тяжко хорий на гостець“.

(Конець буде).

ложили трупом на австрийскій території. На то надбігла граничпа сторожа і забрала трупа на російский бік. Убитий полишив жінку і двоє дітий.

— **Велика крадіж дорогоцінностий.** З Будапешту доносять: „Дня 7 с. м. доніс поліциї приїхавший з Парижа ювілєр Амандон, що недалеко двірця західної зелізниці у Відни скрадено єму дорогоцінности, вартости около 100.000 кор. Отже будапештеньска поліция одержала вчера вість з Фоґарача, що якась Мария Лібман хотіла заставити за 10.000 кор. дорогоцінности, варті 50.000 кор. Поліция каже, що тота Лібман приїхала з Румунії зі своєю сестрою назвиском Лєрхер і була в дуже прикрих відносинах аж до часу, коли до неї навідав ся якийсь пан, літ 35 і якась пані більше менше в тім самім віці. Від того часу обі женщини зачали жити у великих вигодах і достатках. Будапештеньска поліция набрала того підозріня, що тоті дорогоцінности походять з крадежі у Відни і повідомила о тім віденьску поліцию.

— **Нещасливі пригоди.** Станислав Кавалец, різницкий візник, їдучи в суботу з Личаківскої рогачки на долину, не загальмував і в одній хвили підчас найбільшого розгону воза з безрогами дістав ся під кіньскі копита і під колеса. Прохожі здержали коні, а жертву власної необачности відставлено до шпиталю в непритомнім стані. Кавалец мав провалену голову і роздушену кліть грудну та помер на другий день, не відзискавши притомности. — Минулого тиждня у фабриці дріжджів на Голоску під Львовом велика бочка впала робітникови Антонови Москальчукови на голову і позбавила его притомности. Москальчук помер в суботу в шпитали. Прокураторія розвела слідство, що було причиною сеї пригоди. — Візник Матій Розумійко наїхав оногду на ул. Казимирівскій на Рахилю Ліндову, котра впала під колеса, а віз покалічив їй тяжко обі ноги.

— **Дрібні вісти.** Фондация кн. Конст. Острожского в Тернополи закупила минулого тиждня простору площу з домом при ул. Острожского напротив польскої захоронки. В домі тім має на разі найти приміщенє руска захоронка. — „Руска Бесіда" в Делятині устроює дня 24 цьвітня с. р. о 8 год. концерт в память 49-их роковин смерти Тараса Шевченка. — До ради громадскої в Солотвині вибрано з III. округа виборчого всіх 12 руских кандидатів майже рівними голосами. — Майстерский курс для шевців відбуде ся заходом Виділу краєвого в Станиславові від 6 червня до 3 липня с. р. — Іван Сьвєнтальский з Городка ягайл. дав знати львівскій поліциї, що его братанич, 30-літний Доміпік виїхав до Львова до лікаря і від того часу щез без сліду. — До ґалянтерийного склепу Якова Бльоха при ул. Сикстускій ч. 10 вломили ся злодії і вкрали значну скількість всіляких предметів ґалянтерийних загальної вартости 500 кор. — Л. Ентенберґерови вкрадено тамтої ночи зі стайні семилітного коня і хомут з ніклевим окутєм. Шкода виносить 550 кор. — Коло Коршева арештувала жандармерия якогось Петра Ґреґориєва Коссарева і відставила его в суботу до слідчої вязниці в Коломиї. Коссарева підозрівають о шпигуньство в користь Росиї. Минулої суботи арештовано в Чернівцях ще одного шпигуна російского, але імя его поки що ще не знане; его відставлено до слідчої вязниці. — Львівский маґістрат мабуть рішив ся назвати дві улиці іменами Котляревского і Тимка Падури. — Союз авіятичний студентів львівскої політехніки подає до відомости, що зібраних в суботу гроший за білєти на представленє лету літаком Блєріота не буде звертати, бо кошт за урядженє злету єсть так великий, що перевисшає зібрану суму (10.000 К). За то заповідає комітет новий злет на четвер за тими самими білєтами. Літак вже монтує ся.

Телеґрами.

Відень 19 цьвітня. Рада державна. В палаті послів вела ся нині дальша дискусия над законом о прагматиці службовій. Пос. Страньский (німецк. радикал) признав, що предложенє означає в многих точках поступ. Критикував однак декотрі постанови, а особливо що до горожаньскої свободи урядників і приналежности їх до стоваришень політичних. Дальше домагав ся акциї в цїли віддовженя урядників державних і утвореня секций національних в комісиях кваліфікацийних в Чехії. — Забрав голос міністер справ внутрішних Гердтль.

Білград 19 цьвітня. Звістний проводир убийників сербского короля Александра і его жени полковник Машін помер.

Квебек 19 цьвітня. Коло Лятуки внаслідок того, що урвала ся гора, засипало поїзд особовий; 25 робітників згинуло.

Загреб 19 цьвітня. При вчерашних трох доповняючих виборах до сойму вибрано кандидатів предложених коалициєю.

Петербург 19 цьвітня. „Нов. Время" заявляє катеґорично, що привительство не згодить ся на ніякі зміни в проєкті земств для Литви і Руси. Єсть річ зовсім певна, що рада державна прийме проєкт правительства без зміни. В виду того питанє, чи західні провінциї будуть мати земства, завнсить лиш від думи.

Константинополь 19 цьвітня. Палата послів 146 голосами против 143 постановила, що служба в турецкій армії має тревати 25 літ, з того 3 роки при лінії. В маринарці має тревати служба 18 літ. Палата радила відтак над предложенєм в справі нищеня ватаг. Предложенє се поборювали християньскі і опозицийні посли.

Шанґай 19 цьвітня. Войска хіньскі прибули до Чанґу. Рух ворохобничий зменшив ся. Уряди митові отворені. Три Европейці, котрі утопили ся внаслідок того, що лодка вдарила об ішпаньску канонірку, були ішпаньскими монахами чина оо. Августинів. Між ними знаходив ся також епископ Перец.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворец:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**. 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, **4·25**, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9^{44}, 6^{29}*), 11^{55}*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9^{28}, 6·13*), 11^{32}*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в неділі і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділі і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10^{10}.
Зі Щирця: в неділі і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділі і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділі).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча":

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{50}, 10·35*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 5^{53}*), 6·32, 1·49*), 6^{50}, 10^{54}*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділі і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділі і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділі і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділі і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.